leva på *Trifolium* och andra papilionacéer samt på *Rumex* och *Myrica*. Klöcker (»Danmarks Fauna») tillägger, att den »kan fodras med gräs i fångenskap», vilket ju av ovanstående blir förklarligt, likasom Aurivillius' uppgift i »Nord. fjär.», att den bl. a. lever på gräs — en uppgift som ej återfinnes i nyare handböcker — härmed bekräftats.

Malmö, okt. 1924. *Einar Wahlgren.*

Några anmärkningsvärda insektfynd från Öland. — Sommaren 1923 påträffades vid Borgholm bl. a. tre insekter, som förut endast voro kända i Skåne (eller Halland—Bohuslän), och som därför åtminstone tills vidare måste räknas till den skano-baltiska utbredningsgruppen (jfr »Det öländska alvarets djurvärld, II, sid. 67 o. 70).

Acalles roboris Curt. *(Col., Curculionidæ)* träffades vid sållning av multnande löv i ekskogen $^{21}/_{7}$. Arten anföres av Grill endast från Skåne, Halland och Bohuslän, och andra svenska fyndorter äro mig ej bekanta. Den förekommer i Mellaneuropa (allmänt enl. Reitter), i Danmark sällsynt men både på fastlandet och öarna samt i England. Enligt Seidlitz saknas den i Östersjöprovinserna.

Hyponomeuta plumbellus Schiff. *(Lep., Hyponomeutidæ)* fångades i två ex. $^{11}/_{8}$ i löväng med bl. a. *Prunus spinosa* och *Evonymus europæa*. Den är förut blott känd från Skåne (Wallengren, Spec. tortr. et tin., 1875). Arten är för övrigt utbredd över hela Europa, åtminstone upp till Livland och Danmark. Dess larv skall leva på de nyssnämnda buskarna samt på *Rhamnus*.

Sapromyza apicalis Lw. *(Dipt., Lauxaniidæ)*. Ett ex. taget på en husvägg i trädgård $^{31}/_{7}$. Såsom svensk är den förut blott känd från Malmö, där jag fångade några ex. i en trädgård $^{26}/_{9}$ 1916. Becker anger dess utbredning till Tyskland och Ryssland.

Såsom ett bidrag till kännedomen om alvarfaunan kan dessutom nämnas, att på buskalvaret vid slottsruinen iakttogos $^{15}/_{7}$ på en kvadratmeters yta vid pass ett halvtjog kokonger av *Apanteles globatus* L. *(Hym., Braconidæ)* fastspunna på grässtrån. Steklarna började i massor kläckas $^{17}/_{7}$. De egendomliga sammansatta kokongerna (avbildade i »Svenska insekter», sid. 667) beskrevos utförligt av Linné i »Fauna Suecica». Även i sina föreläsningar v. t. 1751 (Lönnberg, »Linnés föreläsn. över djurriket, 1913, sid. 261) omnämner han dem och tillfogar där den både för honom och tiden karakteristiska, för nutiden en smula kuriösa reflexionen: »Det är projecteradt att göra Silcke deraf, men det torde wara görligare till Bomull». *Einar Wahlgren.*

Meddelande om *Leptura rubro-testacea* Illig.[1] — Vid besök i härvarande botaniska trädgård anträffades å blommorna av en utländsk, spirealiknande buske *Leptura rubro-testacea* ♀. Närmast med tanke

[1] = *Leptura testacea* L. — Red.

på uppgiften hos ADLERZ (»Sv. skalbaggar»), att arten »icke visar sig på blommor och därför icke tycks upptaga någon näring i fullbildat skick», sände jag exemplaret till d:r KEMNER för undersökning. D:r KEMNER har godhetsfullt meddelat, att han därvid konstaterat, att *Leptura rubro-testacea* verkligen intager föda. Beträffande dennas art visade undersökningen diverse mycelpartier, konidiebärare och konidier av *Alternaria* sp., chlamydosporer och andra svampdelar; några pollenkorn kunde däremot icke med bestämdhet påvisas. Den fullbildade skalbaggen intager sålunda föda; det exakta bestämmandet av näringsplatsen återstår emellertid.

Uppsala i Augusti 1924 *Folke Kinnmark.*

Skalbaggfynd. — Enligt ADLERZ har *Necrophorus humator* FABR. anträffats blott i Skåne, Småland, Jämtland och på Öland. Anträffades av undertecknad juli 1916 i en gammal binge, där havre förvarats. Kållered, Västergötland. — På unga ekbuskar funnos 1920, i slutet av maj, talrika exemplar av *Xylodrepa quadripunctata* L., likaledes i Kållereds socken. Av ADLERZ uppgivits anträffad i Skåne, Blekinge, Öland och Stockholm.

Uppsala i augusti 1924. *Folke Kinnmark.*

***Nola karelica* funnen i Sverige.** En ♂ tillhörande denna art infångades den 18 juli 1923 på tuvig mark i Borgsjö socken, Medelpad, och en ♀ den 26 juli 1924 på torvmosse i Ny socken, Värmland. Trots ivrigt sökande fann jag ej flera individ på någondera platsen. Arten är enligt »Nordens Fjärilar» förut känd från Karelen och Sydvaranger. Exemplaren ha godhetsfullt bestämts av professor AURIVILLIUS. *Nils Fægersten.*

Fjärilsfynd. — *Acherontia atropos* L., dödskallefjäriln, anträffades sommaren 1924 vid Harg i Uppland enligt ett meddelande till redaktionen av baron C. J. BECK-FRIIS.

Den tredje internationella entomolog-kongressen torde komma att äga rum i Zürich i senare hälften av juli 1925. Närmare upplysningar härom komma framdeles att inflyta i tidskriften.

En relikt från den postglaciala värmeperioden? I sitt arbete »Djurvärldens utbredningshistoria på skandinaviska halvön», 1922, omnämner S. EKMAN, att »bland insekterna har man icke påvisat några relikter från värmetiden inom norra Sverige». Men tillägger, att sådana troligen finnas på de s. k. sydbergen med deras rika sydliga växtlighet.

Sedan dess ha emellertid publicerats en del fynd av dylik natur.